

Predikan i Kindaholms församling 2014 av Tobias Bäckström

8 sönd efter tref

”Andlig klarsyn”

Jer 7:1-7

Rom 8:14-17

Matt 7:13-14

Ps: 39, 715, 154, 190

Nuförtiden behöver man ju ingen karta när man är ute och kör. Det räcker med att sätta på gps:en och skriva in ens destination och så följer man vägbeskrivningen. Det kan ju dock bli ett problem att man inte får någon överblick, man vet egentligen inte var man kör. Man riskerar att ledas in på alla möjliga små skogsvägar, och kanske frestas man att stänga av gps:en och leta upp närmaste motorväg istället. Men håller man bara ut så kommer man ändå fram, även om det kan vara väldigt obekväma vägar att köra på.

Så vågar du vara obekvä? Vågar du välja bort bekvämlighetens breda väg och gå den smala vägen. Att låta bli att gå efter minsta motståndets lag. Ja, vill du bli andligt klarsynt, som den här söndagens tema handlar om, kan man inte vara för bekväm.

Vi lever ju idag i en relativistisk tid. Det finns inte *en* sanning, det finns många, säger man. Och det som är sant för dig behöver inte vara sant för mig. Det kan kanske vara bekvämt att utgå från det, men det kännetecknar inte ett äkta sanningssökande. Sanningen är *en*, den kan inte skifta, det är lögnen som har många versioner.

Men hur gör vi när vi söker sanningen? Varför har man kommit fram till en viss ståndpunkt i en särskild fråga? Är det av bekvämlighet eller av egen övertygelse? Hur ska man kunna nå klarsynthet här? Vi har ju snart val i Sverige, och hur gör man för att komma fram till vilket parti man ska rösta på?

En viktig sak är att man måste vara beredd att ompröva det som man tidigare trott på. Det finns alltid en risk att man bestämmer sig i förväg vad man ska tycka i olika frågor, och sen tar man bara till sig de argument som bekräftar det man redan tycker.

Eller när vi kommer till tro och andlighet. Förr var det en majoritet som gick i kyrkan, när det var gudstjänst. Då var det säkert en hel del som hängde med utan att man menade något särskilt med det. Idag är det inte så. Idag är det tvärtom så att man tillhör en avvikande minoritet om man går i kyrkan. Då blir det också mer obekvämt.

Men själva poängen med Jesus liknelse är ju att det är enklare att gå den breda vägen. Den bjuder minst motstånd, därför väljer de flesta att gå den. Det är väl upptrampad, det är bara att följa strömmen.

Men att gå den smala vägen och den trånga porten är inte lika enkelt. Ja, i Lukas talar Jesus om att det är förenat med viss *kämp* att ta sig in där: ”Kämpa, säger han. Kämpa för att komma in i den trånga porten.”

Att följa Jesus kan leda till att man får en avvikande uppfattning än omgivningen. Kanske upptäcker man att det är obekväma åsikter som ens kristna tro har lett mig till, åsikter som hade varit bekvämast att slippa. Men att långsamt anpassa sig så att den smala vägen omärkligt blir bredare och bredare, är inget alternativ.

Jesus själv drog sällan jämnt med de som hade makten. Han hamnade ofta på kollisionskurs med andra utan att han för den skull sökte konflikter. Därför ska vi inte bli förvånade om vi råkar ut för samma sak när vi går i hans fotspår på den smala vägen. Men det viktigaste med vägar är ju att de leder rätt, inte om de är smala eller breda. Om inte vägen leder fram till målet så hjälper det ju inte att den är bred.

Anledningen till att Jesus förmanar oss att akta oss för den breda vägen eller den vida porten är just genom att den är bred och vid utgör en frestelse för oss. Riskerna är att vi väljer den av bekvämlighetsskäl istället för av övertygelse. Den breda vägen går man, så att säga, av sig självt. Den vägen slår man in på när man inte tar ett aktivt beslut eller gör ett medvetet val. Där hamnar vi av slentrian, man följer mängden.

Men även om det visserligen är många som går den breda vägen, tror jag ändå att man kan känna sig ganska ensam där. Den känsla av ensamhet man kan få av att inte riktigt passa in. Att vara anpasslig är alltid förenat med en viss ängslighet och man får akta sig för vad och hur man uttrycker sig.

Men den smala vägen då? Det är ju få som finner den som Jesus säger? Ja, för att finna den måste du aktivt söka den. Du måste vilja hitta den. Och du kan inte bara ta saker och ting för givna, du kan inte bara utgå från att det är det rådande samhällsklimatet och de värderingar som existerar nu som är de riktiga, slutpunkten i den mänskliga tankens utveckling. För tänk om det är så att det är dagens sätt att tänka och värdera som är extrema och märkliga!

Hur uppnår man andlig klarsynthet? Jag tror att en viktig sak är att fundera över var jag hämtar inspiration, vad är min källa? Vad låter jag påverka mig och mitt sätt att tänka? Låt dina tankar och värderingar formas av Jesus, inte av din samtid. Ta inte bara till dig det som är bekvämast och enklast att tycka och tro. Sanningen kan vara obekväm. Att gå den smala vägen kan vara besvärligt. Men det är den vägen som leder till Livet. Själva poängen med en väg är ju att den leder dit jag vill, till mitt mål, inte om den är smal eller bred.

Det är få som finner den smala vägen, säger Jesus. Ja, men på den smala vägen så slipper du ändå att vara ensam, även om det inte är någon trängsel där. Den vägen går vi tillsammans med Jesus och därför blir det aldrig ensamt.